

Kvinnoporträtt i Bibeln

Andaktsmaterial maj 2020

När vi inte kan samlas till gudstjänst som vanligt

Du har väl inte missat att det finns predikningar ute på församlingens hemsida, www.missionskyrkanvannas.se? Där kan du välja att se på predikningarna i videoformat eller lyssna som ljudfil. Varje predikan släpps kl 10:00 varje söndag.

Söndagsklubben har numera också sina samlingar via webben, men de finns enbart tillgängliga för barn och deras familjer. Önskar du få ta del av materialet till dina barn eller barnbarn, kontakta församlingens kreatör, Stina Hägglund, för mer information.

Vi vill också fortsatt tipsa om allt material som finns på församlingens hemsida. Där kan du bland annat hitta det tidigare andaktshäftet *Att hoppas på Herren*, men också en hel del andra bra tips på material för såväl uppbyggelse som förströelse.

I maj månad kommer predikningarna att kretsa kring fyra kvinnor som det berättas om i Bibeln. Läs gärna de texter där de finns omnämnda.

3 maj	Rebecka – 1 Mos 24-26
10 maj	Debora – Dom 4-5
17 maj	Lydia – Apg 16
24 maj	Elisabet – Luk 1

Kvinnoporträtt i Bibeln – att finna en förebild

Johan Wikström

Under tiden som vi har jobbat med detta andaktshäfte kom en diskussion upp mellan mig och min kollega, Daniel. Vi funderade mycket kring det här med förebilder och hur det kommer sig att många av oss har svårt att tala om att vi ser upp till andra. Jag minns själv som ung att jag hade lätt att få idoler, i mitt fall var det främst två stycken; det var två idrottare. Den ena var rallyföraren Colin McRae, som vår församlingsmedlem, Lennart Fransson, i veckan för övrigt berättade har varit i Vännäs och tränat en gång i historien, samt ishockeyspelaren Johan Davidsson i Hv71. Det var enkelt att se upp till de två som var så bra på mina favoritidrotter, men det var människor som var avlägsna, människor jag aldrig träffat. Jag såg upp till dem enkom till följd av deras prestation och att de på något vis var häftiga.

När jag blev äldre kom det där att förändras och förebilderna försköts till personer som kom att finnas närmare och närmare. Nu var det så att jag såg mer till personlighetsdrag och karaktär. En av dessa var min granne Margit, en kvinna som jag då trodde var åtminstone 90 år men som jag senare förstått måste ha varit ungefär 70 år då jag häromåret såg i tidningen att hon fyllt just 90 år. Margit, som idag inte längre finns kvar på denna sidan evigheten, var en verklig förebild för mig. Hon lyssnade till mitt tioåriga jag när mamma och min styvfar tröttnat på att lyssna. Hon var rätt barsk och korthuggen, knappast någon känslomänniska, men en verklig lyssnare. Ni vet en sån där som man inte ska fråga om råd om man inte vill ha verkligt raka och tydliga svar; hon verkade inte ha något filter mellan hjärnan och munnen utan sa vad hon tyckte. Hon brydde sig föga om vad andra tyckte om hennes val, utan gjorde som hon själv tyckte. Sanning att säga har jag inte pratat med henne på kanske tio år, men om ni bara visste hur ofta jag hör henne säga åt mig att inte bry mig så mycket om vad andra tycker.

Oavsett om du tror mig eller ej så är det så att vi alla människor har förebilder, vi behöver förebilder att identifiera oss med, för att veta vad vi vill bli men också människor som inte är förebilder utan snarare tvärtom. Att kunna sätta ord på förebilder tror jag också är viktigt, inte enbart för dig, utan också på den som får höra att den är en förebild. Jag tror att vi, där och då, både sporrar och uppmuntrar varandra.

När talade du senast om för en medmänniska att den är en förebild för dig? Kanske kan det få vara en utmaning till dig den kommande månaden, att både fundera ut och berätta för en förebild till dig att denne är just det, en förebild.

I detta häfte har vi bett ett antal församlingsmedlemmar berätta om kvinnliga förebilder, både bibliska och egna. Det blev en härlig blandning som jag hoppas kan få berika ditt andaktsliv under den kommande månaden. För med den kommande helgen, 3 maj, startar vårt nya tema: *Kvinnoporträtt i Bibeln*. Vi kommer under fyra söndagar att djupdyka i fyra kvinnor från Bibeln. Vi tror att vi har någonting att lära av alla fyra och vi hoppas att också du ska finna minst en ny förebild i någon av dem. För sanning att säga har kyrkan historiskt sett varit dålig på att lyfta de kvinnliga förebilderna som faktiskt finns i Bibeln - och anledningen till det är knappast att de inte finns.

Med önskan om Guds rika välsignelse över ditt liv.

Och jag är med er alla dagar till tidens slut

Elin Wredle

När jag slår upp ordet förebild står det att läsa: med positiv värdering, efterföljansvärt exempel.

En kvinna som jag inte känner personligen, men vars liv jag får följa genom sociala medier har genom sin starka Gudstro även stärkt min egen relation till Gud och hjälpt mig att våga lita på att Gud alltid är närvarande. På juldagsmorgon förra året var hon och hennes familj med om den värsta mardröm man kan tänka sig. Hennes tre månader gamla son dog i sömnen. För mig är det omöjligt att sätta mig in i den situationen och jag kan bara föreställa mig den saknad och avgrundsdjupa sorg denna händelse inneburit. Trots förlusten av sonen fanns inga tvivel på att Gud fanns där, för att leda och för att trösta. Hon förstod inte varför detta hänt henne, men hon visste att Gud hade en plan.

Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. (Ps 23:4)

Jag har i mitt liv upplevt kris och förlamande sorg som stundtals lett till att jag vacklat i min tro. Jag har inte förstått Guds plan för mig. Men det är kanske det som är det stora med Gud. Att vi, trots att vi inte alltid förstår, vågar lägga vårt liv i hans händer, att känna hopp och tillförsikt. Att se varje sak som sker som en avsiktlig händelse ledd av honom. När jag tänker på den kvinna som för resten av livet måste leva med den saknad som ett förlorat barn innebär, tänker jag också på den starka tro som bär henne genom prövningar och kriser. Hur hon även fortsättningsvis låter Gud vara närvarande i vardagen. För henne är varje ny dag en dag närmare att träffa sitt barn igen och deras skapare.

Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen. (Rom 12:12)

Bön

Jag ber för alla människor som nu mer än någonsin behöver känna din närvaro. Herre, lägg din tröstande hand på deras axlar. Låt dem som vacklar och tvivlar få känna din kärlek och omsorg. Omslut dem och led dem till dig. Amen

Frågor för vidare reflektion

Hur visar Gud dig sin närvaro?

Hur kan vi vara säkra på att Gud har en plan för var och en av oss?

Med en syster vid min sida

Sara Borgemo

Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem. (1 Mos 1:27)

Den enda som var uttalat kristen i min närhet när jag var liten var min farmor. Jag förundrades över att just hon, en stark och självständig bondhustru, ändå förlitade sig på Gud. Hon var enligt mig vad man på någon slags svenska kan kalla; tjurig. Med glädje och en självklarhet tog hon på senare år denna tjurighet och sin rollator som stöd på vägen - för att själv stå hårt arbetande med diverse sysslor ute på gården. Farmor läste ur Bibeln för mig ibland när jag sov över och det hände att jag följde med till bönhuset i byn.

En annan förebild, är även det en släkting. Med talets gåva och förklaringar till allt man kunnat tänka sig har hon kunnat svara på nästan vad som helst. Huruvida det hon sagt varit den enda sanningen lämnar vi därhän, men hon var väldigt entusiastisk och lät trovärdig. Det ställdes också krav på källkritik om man kom med ett påstående. Hon levde efter eget huvud och hon lät inte vem som helst bestämma över henne. Trots det och även på grund av det har jag alltid älskat henne djupt. Plötsligt hände någonting helt oväntat. Min källkritiskt lagda släkting - hade blivit frälst. Jag som förut sprungit efter och nickat åt det mesta hon sagt - kände mig nu mest förvirrad. Vi fortsatte prata mycket även efter det och jag förbluffades över hur självklart allt verkade. Att se just henne släppa taget om så många av sina föreställningar kring livet för att istället förlita sig på Jesus – var någonting som slog upp både en och två dörrar i mitt inre. Kära nån, det fullkomligt strålade runt kvinnan! Hon förmedlade känslor och fick insikter hon aldrig tidigare haft. Jag följde med till hennes kyrka där vi dels spenderade mycket tid på vårt gemensamma intresse, sång och musik. Men också i samtal bläddrandes bland Bibeltexter. I gymnasiet brottades jag ändå med hur jag ville ha det med Gud i mitt liv. På Midgårdskolan där jag började fanns en kristen skolgrupp. Det hjälpte enormt mycket att inte stå ensam i min nyfunna tro. När jag sedan bytte till Liljaskolan blev jag nervös. Där fanns ingen sådan gemenskap. Första skoldagen drogs jag i alla fall snabbt till en tjej i min nya klass. Hon visade sig precis som jag vara troende och är än idag en av mina närmsta vänner. Hela gymnasiet fanns hon nära, hur mycket jag än ställde till med. Hon lät mig också veta att så gjorde även Gud. Jag fick komma tillbaka. Igen och igen. För varje gång blev turerna bort från Gud kortare. Nu i vuxen ålder kan jag känna att Gud själv oftast får vara den som talar. Säsongvis är det förstås ändå helt ovärderligt att jag har mina systrar i tron. Som stöd och i uppmuntran.

Jag pratade för några dagar sedan med en nära vän vars hela familj om inte annat i hjärtat räknas till min. Vi har delat mycket, men inte min tro. Förutom min väns lillasyster, som faktiskt kom till tro i tonåren. Häromdagen berättade min vän att hon döpt sig, i en församling där hon bor. Tårarna rann, då hon förklarade hur hon sett på sin lillasyster och att även på mig. Två kvinnor som hon ansett vara två självständiga och intelligenta människor, men som också tror på Gud. Hon kände, att om vi kunde släppa taget och lita på Guds omsorg, så ville även hon göra det.

Bön

Jag ber för möten genomsyrade av den ömsesidiga kärlek och respekt som uppstår när du Herre är den som står i centrum. Tack för att mannen och kvinnan skapades till din avbild. Att din kärlek och nåd är en alltigenom gemensam gåva. Tack Herre för att vi genom korset får vara dig nära. Tack för att du stöttar oss när det bär och räddar oss där det brister. Herre hjälp kvinnan att bära mannen. Herre hjälp mannen att bära kvinnan. Amen.

Jesus och kvinnan

Lovisa Askevik

När man tänker på kvinnorna i Bibeln är det kanske Rut, Ester eller Maria som först kommer upp. Det har stora roller i historien. Allra mest Maria. Hon var en ung, fattig kvinna som fanns i en kultur där kvinnan var mindre värd, i ett samhälle där det var otänkbart att Gud skulle använda en kvinna som ett redskap. Gud utvalde Maria trots kulturen som hon kom ifrån, till det viktigaste uppdraget att få bli Jesus mamma, Guds moder.

Genom Bibeln ser vi att Gud använder kvinnor för att utföra hans verk. Jag vill lyfta historien om Rahab, en prostituerad kvinna som fick en stor roll i övertagandet av Jeriko. Detta sker alltså i Gamla testamentet innan Jesus kommer till världen. Vi kan läsa om Rahab i Josua 2:1-24. Hon omnämns även i Hebreerbrevet 11:31 och Jakobs brev 2:25. Denna berättelse har jag burit med mig ända sedan jag läste den för första gången. Rahab hade en inställning i sitt hjärta att hjälpa Guds folk, Gud såg till hennes hjärta, som han gör hos oss alla. Har vi rätt uppsåt i hjärtat och är öppna för att tjäna Gud spelar det ingen roll vad vi har för förflutet. Det är lätt att döma ut människor utifrån vart de kommer från och hur deras resa fram till Jesus sett ut. Vi ser kanske bara ser deras bakgrund, livsstil eller beteende. Låt inte detta stå i vägen för att berätta ditt vittnesbörd. Genom Bibeln kan vi läsa hur Gud använder trasiga och syndiga människor för att sprida hans budskap om att det finns förlåtelse för alla våra synder. Det finns en ny början och en ny start. Tack Jesus!

I den judiska kulturen på Jesu tid ansågs kvinnor vara andra klassens medborgare och hade få av männens självskrivna rättigheter. Jesus kom och raserade alla sådana barriärer. Tack Jesus! Jesus hade från början en särskild omsorg för kvinnorna. Han behandlade alla med respekt.

Här kommer några historier där Jesus möter utstötta kvinnor. Dessa har en personlig betydelse för mig och det klingar till i mitt hjärta för utsatta kvinnor.

Kvinnan som var otrogen (Joh 8:1-11)

Att bli blottad som den här kvinnan, var såklart jobbigt, skammen blev stor. Vilken underbar nåd att hon då får möta Jesus. Här visar Jesus med kärlek, sin förlåtelse och samtidigt fördömer han dom som dömer. Med Jesus förlåtelse kommer också en förmaning att ändra sitt liv och sitt beteende och inte falla tillbaka i sitt syndamönster. Tänk vilket vittnesbörd denna kvinna fick.

Jesus och den samariska kvinnan (Joh 4:1-39)

Jesus ser rakt in i denna kvinnans liv. Där och då börjar hon tro. Det går inte att dölja något för Jesus. Han kan verkligen förändra våra liv och låta det bli ett vittnesbörd för andra.

En prostituerad kvinna smörjer Jesus fötter (Luk 7:36-50)

Kvinnan visste att det inte var passande för henne att dyka upp på bjudningen, detta stoppade inte henne. Hennes kärlek till Jesus var så mycket starkare, än vad andra tyckte om det hon gjorde. Hon ville få tjäna Jesus utifrån tacksamhet. Hon var ju förlåten all hennes synd.

Kvinnorna som följde Jesus (Luk 8:1-3)

Här får vi återigen se hur Jesus trotsade den judiska traditionen. Han välkomnar kvinnorna att följa honom, att få höra honom undervisa och få hjälp att bli fria inte bara från mänskligt förtryck, utan bli fria från demoner. Jesus gör ingen skillnad på oss. Han visar med sin handling att alla är lika värda för honom, oavsett hur det ser ut runtomkring oss (Gal 3:26-29)

Bön

*Tack Jesus för din stora kärlek. Tack Jesus för att du kom för de förtryckta. Tack Jesus för att du kan använda vem som helst, du ser inte dömande på oss, utan med kärlek. Inget förflutet är för stort för din förlåtelse. Jesus jag ber att mitt liv ska få bli ett levande vittnesbörd.
Amen!*

Frågor för vidare reflektion

Hur kan Gud använda ditt liv och dina livserfarenheter?

Finns det plats för dessa kvinnor i dagens kyrka?

Hur kan vi som kristna lyfta fram att Jesus redan då, hade en speciell kärlek och omsorg till kvinnan?

Dela kärlek

Hampus Andersson

Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. (Joh 6:35)

Mormor. Kära mormor. Jag kan inte med alla ord i världen beskriva vad du betyder för mig. Men vad är ord? Livet är det enda som har betydelse. Livets bröd ... Rågbrödet du brukar baka (som av oklar anledning går under namnet ”stubbens limpa”) är det godaste brödet jag vet. Är det sirapen? Brödkryddorna? Nej. Det är kärleken. Inte kärleken du lagt i bakandet (jag tror inte att du älskar att baka). Kärleken ligger i givandet. Ty så älskar du ditt barnbarn att du ger honom av ditt liv. Du delar med dig av allt: hem, mat, pengar, tid – hela livet. Gästfriheten är gränslös. Omsorgen, värmen, bågaren flödar över. Den som kommer till dig hungrar aldrig. Det finns alltid så det räcker och blir tolv korgar över (man får alltid några ”stubbens” med sig när man ger sig av). Att komma till dig är att komma hem. Att omfamnas, att få en kram. Omslutande, närande (nära ande), livgivande (är inte Gud minst lika mycket Moder som Fader?). Delandet är av kärlek, men det är också av liv. Vad delas om inte livet? Ä inte livet alltid delande, något som delas med andra? Tillvaron är alltid samvaro. Gud är tre i en. Isolering är omänskligt (desto viktigare att vi behåller kontakten med varandra, fastän på avstånd, i dessa tider.) Livet är del-ande eftersom vi delar samma ande. Vi delar samma kropp i Kristus. Och i vårt kroppsliga vara delar vi samma skapelse, samma jord, som är ändlig. Desto viktigare att dela med oss av detta liv, det jordiska livet, och dela med oss av det som ger liv. Mormor, du ger så mycket. Du har gett mig så mycket, inte minst stubbens limpa. Du har gett mig liv. Jag är Guds barn, och i nattvarden delar jag Kristi blod och Kristi kropp – livets bröd. Men jag är också, här på jorden, i denna kropp, min mormors barnbarn. Hennes blod rinner genom mina ådror. Hennes bröd mättar mig och ger mig liv, likt Kristus bröd ger mig evigt liv. Vi har lärt oss att människan inte ska leva bara av bröd, utan av Guds ord. Men står verkligen brödet i motsättning till ordet? Ordet blev kött. Är inte brödet vi bryter det förkroppsligade ordet? I Kristus finns ingen motsättning mellan bröd och ord, han är brödet och ordets sammansättning. Livets bröd. Och nattvarden upprepas inte bara varannan söndag. Varje gång vi delar vårt bordsbröd (förslagsvis stubbens limpa) tar vi del av livet och dess bröd. Så dela, dela, dela ...

Bön

Vår Fader och Moder

Tack för brödet vi delar, och livet det ger, som Du ger

Ge oss kraft att dela livets bröd, att dela av kärlek, av Din kärlek

Ge oss kraft att dela med oss av Ditt meddelande:

att älska varandra, som du har älskat oss

Amen

Frågor för vidare reflektion

Vilka personer i din närhet ger dig liv?

Hur kan du dela ditt liv med andra?

Att tjäna, liksom vi har blivit tjänade

Fah Srimalee

Jag är så tacksam för alla kvinnor som finns som förebilder i mitt liv. Några av dem är äldre än jag och några är yngre. Några av dem är också mina personliga vänner. Gemensamt är att de alla visar vem Gud är för mig genom sina sätt att leva.

Det finns dock en person som varit med mig på hela min livsvandring, både genom åren och i min andliga utveckling. Det är min mamma. Min mamma och pappa startade för ganska många år sedan en församlingsplantering och har tagit hand om ett tjugotal barn som bor tillsammans med oss. När jag ser tillbaks på mitt liv kan jag inte vara mer tacksam än vad jag är för att ha fått växa upp med min familj. Min mamma har fått så många goda egenskaper. Hon kan göra det mesta, men hennes främsta egenskap är hennes generositet och hur hon alltid har något att ge. Hon ser alltid till att vi i familjen mår bra och även om jag ibland blir frustrerad på hennes godhet och hjälpsamhet mot andra är jag framför allt stolt. Hon brukar säga att Gud har gett oss olika gåvor för att vi ska kunna ge dem vidare och hjälpa andra. Vad hon gör påminner mig om vad Jesus säger i Matt 20:28:

Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Mamma är väldigt vis och har mycket kunskap. Hon är också ödmjuk och har påmint oss barn om vikten av ödmjukhet. När jag ser på min mamma så ser jag inte bara en kvinna som har uppfostrat mig och är min mor, utan jag kan också se Gud genom hennes tro, hennes handlingar och hennes kärlek. Jag kan se hjärtat av en Guds tjänare. Hon har alltid satt Gud först, oavsett vad det handlat om.

I vår familj ber vi alltid gemensam morgonbön och kvällsbön. Mamma är en riktig bedjerska. Hela hennes liv präglas av bön. Kanske just därför har hon en så viktig roll i mitt eget liv med Jesus eftersom hon själv har visat den vägen med hela sitt liv. Hennes liv har inte bara varit lätt, långt ifrån, men hon har aldrig gett Gud skulden eller vänt sig från Gud. Istället har hon tackat Gud för vad hon fått och satt sin tillit till Gud. Hon har visat mig genom sitt sätt att leva att när vi söker Gud och Guds rike först så löser sig det andra också. Det är det löfte som Gud ger oss i Mt 6:33:

Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.

Jag kan se hur Gud har varit med på så många olika sätt i vår familj, ibland på sätt som vi varken kunde ana eller räkna med. Min mamma är min stora förebild eftersom hon får mig att vilja tjäna Gud med hela mitt hjärta och hela mitt liv.

Bön

Gud, tack för att du gett oss ett gott exempel på hur vi kan tjäna varandra. Hjälp oss att bli en tjänare som du. Påminn oss vad du har gett oss så vi också är villiga att ge det vidare. Hjälp oss att sätta dig först. Hjälp oss att våga lita på dig, i vetskap om att du har kontrollen. Amen

Frågor för vidare reflektion

Vilken plats har Gud i ditt liv? Hur tjänar/älskar du, liksom du har blivit tjänad/älskad av Gud?

Vilken tur att vi kvinnor är så bra på att uppfostra våra söner till karlar

Ann-Marie Lindgren

*Jag är hos dig, min Gud,
som barnet hos sin mamma.
Jag är hos dig som fågeln i sitt bo.
Jag är hos dig, min Gud.
Jag är hos dig, min Gud,
när natten börjar komma.
Bli kvar hos mig,
så har jag lugn och ro.*
(Margareta Melin, Psalmer och sånger 550)

Jag säger bara en sak: Tack gode Gud för karlar!

Kvinnor är tråkiga, alltid ska dom städa, laga mat och ta hand om barnen. Inte kan dom sitta stilla en enda sekund.

Nej, tacka vet jag karlar. Dom kan det här med avkoppling. Dom kommer hem från jobbet, kastar sig i soffan och rör inte ett finger förrän sporten på TV börjar.

Kvinnor är trångsynta. Dom bryr sig bara om bagateller, var man ska bo, lägenhet eller villa, hur många barn man ska ha.

Tacka vet jag karlar, dom engagerar sig i de stora frågorna; Kommer Sverige med i fotbolls-VM? Kommer Duplantis att slå nytt världsrekord?

Kvinnor är oförståndiga. Dom inser inte att man är sjuk när man har trettionio graders feber. Nej, dom ska upp i alla fall och laga frukost och se till att barnen kommer till dagis och skola. Tacka vet jag karlar. Dom hostar en gång och ligger sedan däckade i sängen en vecka och blir ompysslade.

Kvinnor är oekonomiska. Dom kan inte handskas med pengar, dom sätter in dem på banken, köper kläder och mat till familjen eller nya gardiner.

Tacka vet jag karlar. Dom tar pengarna och går ut och roar sig med grabbarna eller köper en radiostyrd bil.

Kvinnor inser inte sin begränsning. Först går dom ut och jobbar i åtta timmar, sen går dom hem och jobbar åtta timmar till. Och sen ska dom leka med barnen och hinna vara vackra och kanske sova en stund också.

Tacka vet jag karlar. Dom vet vad dom kan och låter bli saker dom inte klarar av. Som att fälla ner toalettringen, plocka bort ALLA saker från bordet efter middagen, eller torka av det. Vilken tur att vi kvinnor är så bra på att uppfostra våra söner till karlar!

”Känn igen oro, ge inte upp – min frid ger jag er”

Malin Lagerlöf

I förra veckan fick jag luta mig mot denna sång när dagen kändes tung och i den fick jag även uppleva att vila, frid och trygghet bar – ”känn ingen oro, ge inte upp...min frid ger jag er”. I vardagen är det ofta så för mig, att sångtexter ”poppar upp” och bär mig genom det som är. Jag upplever också att det verkligen är något visst i sånger och texter som gör att de hjälper mig att hantera vardagen och de utmaningar som ligger framför. Detta är även något som följt mig genom livet då jag exempelvis kan minnas hur jag som barn under predikningar gång på gång associerade till sånger som jag fick vila i medan orden i predikan var lite för svåra för mig att förstå.

När jag till denna text skulle fundera över kvinnor som varit förebilder för mig så insåg jag att det var många personer som vandrade förbi mig i tanken. Det är inte bara en som fungerat som ledstjärna utan snarare individers egenskaper och handlingar som varit betydande och även ledande för mig. Jag tänker på vänliga och hjälpande människor, de som frågat efter mig eller undrat hur det är, de som har lyssnat och ställt frågor eller bara funnits vid min sida när orden varit få. Samtidigt med mina funderingar kring detta kom sången ”känn ingen oro...” tillbaka till mig liksom berättelsen om Marta och Maria (Luk 10:38-42), två kvinnor, goda vänner, olika individer men med olika tankar om vad som just då behövdes och var viktigt.

Jag tänker att den samhällsnorm och den kvinnoosyn som rådde då gjorde att det var fler än Marta som inte tittade så ”blitt” på Maria när hon satte sig ner ”bara” för att lyssna. Hon gjorde inte det som ”förväntades” av henne men ändå det som i stunden var det rätta. Jag tänker att vi behöver ha henne som förebild, inte minst i en tid när det råder överflöd av information med mer eller mindre stressande fakta. Att mitt i detta kunna sätta sig stilla en stund och lyssna med tanken att just nu är det lyssnandet till Gud som är viktigt – sedan kan jag ta itu med alla måsten och nödvändiga göromål. Just nu tänker jag också att vi fått en extra möjlighet att likt Maria reflektera över livet och varandra. Vi lever på ett sätt på avstånd men samtidigt med mer tid och möjlighet att kontakta varandra, då allt mindre tid krävs för förflyttning mellan platser för att hinna i tid till nästa träff eller möte. Samtidigt har vi också många i vår närhet som önskar lite tid med någon form av samvaro eller så.

Jag tror också att vi inte alltid har Marias förmåga att gå mot strömmen utan allt för ofta, likt Marta, oroas över det vi tänker och tror behöver göras liksom vi är oroliga för att det vi gör ska bli eller uppfattas fel. Vi vill så gärna vara andra till lags att vi ibland riskerar att inte göra något alls bara för att vi lägger för höga krav och förväntningar på oss själva. Ofta tror jag tyvärr att vi tittar för mycket på prestationer och det synliga, i tron att det är det som räknas, och missar de små sakerna i vardagen som ibland kan vara de viktigare delarna. Att just ge sig tid att lyssna in, våga tro, göra det lilla vi kan och ibland få se att det faktiskt kan *göra* skillnad för någon annans dag.

Jag fick exempelvis vid ett tillfälle en enkel hälsning från en god vän med en fråga om jag ville prova en gratis prenumeration av tidningen Dagen. Föga anade jag då att en av artiklarna i tidningen skulle peka på något som skulle visa sig helt avgörande för mitt liv. Med den hälsningen vill jag påminna dig om att inget är för stort eller för litet, vi vet bara inte hur Gud har tänkt använda den lilla tanken som vi får och vad den kommer att leda till, om vi lyssnar till den. Så jag vill uppmuntra dig till att likt Maria lyssna lite extra och även ställa den där enkla eller kanske konstiga frågan, ringa ett extra telefonsamtal, skicka ett kort eller något helt annat - för just det kan vara en viktig pusselbit i vårt gemensamma livspussel.

Bön

Tack Gud för alla människor som omger oss! Tack - för att du använder oss och visar på din kärlek och omsorg! Hjälp oss - var och en - att vara ditt ljus och salt i världen för varandra.

Frågor för vidare reflektion

Minns du någon händelse när någon gjort något litet som haft stor betydelse för dig?
Finns det något du tror att du kan göra för någon annan?

Vikten av att tacka och visa sin uppskattning

Hans Eriksson

Ska vi verkligen skilja på kvinnliga och manliga förebilder? Är det en relevant gränsdragning? Jag vet inte, men när jag tänker på det inser jag att mina kvinnliga förebilder inte alltid är så synliga, de är inte de som står i centrum. Istället är de bra på att upplyfta andra, mig till exempel. Funderar jag lite till så inser jag att det verkligen finns många kvinnor jag ser upp till, och har sett upp till, genom mitt liv.

Jag tänker givetvis på min mamma. Hon sa alltid att hon blev ledsen, inte arg, när jag bråkade. Jag tänker på min söndagskollärare, hon som gjorde en fin hatt av de djävulshorn jag ritat på en kvinna från en bibelberättelse. Jag tänker på min handledare på scoutledarutbildningen. Hon klädde ut sig till mig i en sketch och jag förstod att hon verkligen sett mig, och hon bejakade mig. Jag tänker på min fransklärare som alltid var så imponerad av vad jag åstadkom och som fick mig att läsa vidare, trots att jag inte tyckte om franska. Och nu, jag tänker på alla kvinnor jag har omkring mig nu. Mina klasskamrater på pastorsutbildningen. Eva* som är min raka motsats men som jag ändå uppskattar oerhört mycket eftersom hon blir glad av att se mig. Johanna som är så ärlig och rak. Marie som ser det som ingen annan ser. Alva som ger så många komplimanger. Till sist tänker jag på mina två största förebilder. De är båda mycket yngre än jag, de går i gymnasiet. De älskar Jesus och brinner för att göra hans rike känt. Jag har varit ledare för dem och varit deras förebild. Nu är de mina förebilder.

En förebild är någon som man vill vara som. Jag vill vara som alla dessa kvinnor är, på olika sätt, men varför? För att jag tror på Jesu kärleksbudskap, jag tror att det fungerar. Alla dessa kvinnor har sett mig och bejakat mig, de har velat min välgång och uppmuntrat mig. De har behandlat mig och andra precis så som Jesus vill att vi ska behandla varandra. Till viss del har de format mig till den jag är idag, genom att visa mig hur det ser ut när man lever ut gudsrikeskulturen. Jag vill också leva ut gudsrikeskulturen. Jag vill leva som dessa kvinnor. Jag vill leva som Jesus.

När jag nu skriver detta så inser jag att det finns många i mitt liv som jag borde tacka och visa min uppskattning. Jag har lätt att ta människor för givet. Finns det människor du skulle vilja tacka? Många av kvinnorna jag berättat om är fortfarande förebilder i mitt liv, det känns som att jag borde tala om det för dem. Varför har jag inte gjort det förut?

Bön

Herre, hjälp oss att se dig i varandra och att se på varandra med dina ögon. Hjälp oss att bejaka och uppmuntra varandra och göra gudsrikeskulturen till vår naturliga kultur. Låt oss inspirera varandra till att leva som du gjorde. Amen.

Fråga för vidare reflektion

Har du lätt för att tala om för dina förebilder att de är just dina förebilder?

*Alla namn är utbytta.